

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 29 ноември 2018 г. — Н. К./
Prokuratuur

(Дело C-746/18)

(2019/C 54/13)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Н. К.

Ответник: Staatsanwaltschaft

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година, във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че в наказателно производство достъпът на държавни органи до данни, позволяващи идентифициране на местоположението на източника и на адресата на комуникационната връзка, нейната дата, час, продължителност и тип, използваното крайно устройство и мястото на използване на мобилно крайно устройство във връзка с телефонна или мобилна телефонна комуникационна връзка, осъществена от обвиняемия, представлява толкова тежка намеса в неговите основни права, закрепени в посочените разпоредби на Хартата, че този достъп трябва да бъде ограничен — в рамките на предотвратяването, разследването, разкриването и преследването на престъпления — до целите на борбата с тежката престъпност, независимо за кой период от време се отнасят запазените данни, до които имат достъп държавни органи?
- 2) Трябва ли член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО, като се вземе предвид принципът на пропорционалност, открит от Съда на Европейския съюз в решение от 2 октомври 2018 г. по дело C-207/16, т. 55 — 57, да се тълкува в смисъл, че когато посочените в първия въпрос данни, до които имат достъп държавни органи, нямат голям обхват (както с оглед на техния вид, така и на времето, за което се отнасят), произтичащата от този достъп намеса в основни права по принцип може да бъде обоснована с целите на предотвратяване, разследване, разкриване и преследване на престъпления, и че колкото по-голям е обхватът на достъпните за държавните органи данни, толкова по-тежки трябва да бъдат престъпленията, чието преследване обосновава намесата в основни права?
- 3) Означава ли установеното от Съда на Европейския съюз в решение от 21 декември 2016 г. по съединени дела C-203/15 и C-698/15, т. 2 от диспозитива, изискване, съгласно което достъпът на компетентните държавни органи до данните трябва да е подчинен на предварителен контрол от юрисдикция или от независима административна структура, че член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че прокуратурата като орган, който ръководи производството по разследване, задължен е по закон да действа независимо, подчинява се само на закона, длъжен е да установи в производството по разследване както уличаващите, така и оневиняващите обвиняемия факти, но и представлява държавното обвинение в съдебното производство, може да се счита за независима административна структура?

⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63).